

Angélique Verli-Wallace
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — adgang til udvælgelsesprøve«

Sag 159/82

Sammendrag

Institutionernes retsakter — tilbagekaldelse — betingelser

Det er i strid med almindelige retsgrund-
sætninger at tilbagekalde en lovmæssig
beslutning, som giver individuelle rettig-

heder eller lignende fordele, med tilba-
gevirkende gyldighed.

I sag 159/82

ANGÉLIQUE VERLI-WALLACE, assistent ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, med bopæl i 1040 Bruxelles, Square Ambiorix 30, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved John Forman, Kommissi-
onens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Daniel Jacob,
Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Oreste Montalto, Jean
Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

¹ — Processprog: Fransk.

angående en påstand om, at den af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/B/328 trufne afgørelse om at annullere sin egen afgørelse om at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, annulleres, og om fornødent om, at Kommissionens stiltiende afvisning af sagsøgerens klage over nævnte afgørelse annulleres,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og C. Kakouris,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og skriftveksling

1. Sagsøgeren, Angélique Verli-Wallace, der har arbejdet som assistent i lønklasse B 4 ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber siden den 25. februar 1981, ansøgte om at deltage i den almindelige udvælgelsesprøve baseret på eksamensbeviser og prøver med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af assistenter (lønklasserne B 3 og B 2) med græsk statsborgerskab (KOM/B/328), som Kommissionen afholdt i

løbet af 1981. I meddelelsen om nævnte udvælgelsesprøve hed det blandt andet:

»Følgende ansøgere kan ikke gives adgang:

- a) ansøgere, der har et eksamensbevis som afslutning på et længere studium (3 år eller mere) på universitetsniveau, samt
- b) ansøgere på sidste år af et længere studium (3 år eller mere) på universitetsniveau.«¹

Ved skrivelser af henholdsvis 15. april 1981 og 24. juni 1981 meddelte udvælgelseskomiteen sagsøgeren, at hun havde fået adgang til såvel udvælgelsesprøvens

1 — O. a.: Domstolens oversættelse.

skriftlige som mundtlige prøver. Under de mundtlige prøver den 13. juli 1981 oplyste sagsøgeren på et spørgsmål fra formanden for udvælgelseskomiteen, at hun ville være i stand til at få et eksamensbevis på universitetsniveau inden udgangen af 1981, i det mindste for så vidt hendes faglige arbejde gav hende mulighed for at forberede sig til eksamenerne.

Efter nævnte samtale meddelte formanden for udvælgelseskomiteen den 28. august 1981 sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen havde konstateret, at hun ikke opfyldte betingelserne for at få adgang til udvælgelsesprøven, og at afgørelsen herom følgelig måtte annulleres. Kontorchefen i afdelingen for ansættelser ved Kommissionen bekræftede ved skrivelse af 7. september 1981 samtalens indhold; i skrivelsen hed det blandt andet:

»Under de mundtlige prøver ved den udvælgelsesprøve, De har deltaget i, har De over for udvælgelseskomiteen oplyst, at De kunne afslutte Deres studier i oktober 1981 og således få et eksamensbevis på universitetsniveau; udvælgelseskomiteen må derfor konstatere, at De ikke skulle have haft adgang til udvælgelsesprøven. I meddelelsen om udvælgelsesprøven, der blev offentliggjort i Tidende C 24 af 4. februar 1981 hed det nemlig i afsnit III, 2.b, at ansøgere på sidste år af et længere studium på universitetsniveau ikke ville få adgang. Udvalgs-komiteen har derfor set sig nødsaget til at annullere sin afgørelse om at give Dem adgang til udvælgelsesprøven.«¹

Det fremgår af sagen, at sagsøgeren har fulgt og bestået de tre første år af jurastudiet ved universitetet i Athen, og at hun i det akademiske år 1974-1975 var indskrevet som studerende på studiets fjerde og sidste år. I tiden mellem 1975 og 1981 har hun været oppe til flere

eksamener, uden at hun dog har fået sit eksamensbevis; hertil mangler hun endnu at bestå enkelte yderligere eksamener.

Jurastudiet ved universitetet i Athen er tilrettelagt på en sådan måde, at de studerende ved afslutningen af det fjerde studieår — i modsætning til de tre første studieår — ikke skal op til nogen skriftlige eksamener inden for de områder, der er blevet undervist i i det pågældende år, men uden videre og uden på ny at måtte lade sig indskrive kan gå op til mundtlige eksamener i lige så mange eksamensterminer, de vil; ved de nævnte eksamener kan de blive eksamineret i alle de fag, de har modtaget undervisning i gennem studiets fire år.

2. Den 27. oktober 1981 indgav sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage over udvælgelseskomiteens afgørelse om at annullere sin afgørelse om at give hende adgang til udvælgelsesprøven. Da sagsøgeren ikke modtog svar inden for de fastsatte frister, anlagde hun nærværende sag, der blev registreret på Domstolens justitskontor den 26. maj 1982.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. *principalt*

- den af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/B/328 truffne afgørelse om at annullere sin egen afgørelse om at give sagsøgeren adgang til den nævnte udvælgelsesprøve annulleres, efter at sagsøgeren har deltaget i udvælgelsesprøvens skriftlige og mundtlige prøver:
- det statueres, at sagsøgeren, i og med at hun har bestået såvel

¹ — O. a. Domstolens oversættelse.

udvælgelsesprøvens skriftlige som mundtlige prøver, skal opføres på den af udvælgelseskomiteen udarbejdede egnethedsliste;

2. *for så vidt det er fornødent*

— annulleres Kommissionens stiltiende afvisning af sagsøgerens klage;

3. under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgeren at afholde sagens omkostninger.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— frifindelse;

— sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. *Formaliteten*

Kommissionen er enig i, at sagen kan antages til realitetsbehandling, for så vidt den er rettet mod udvælgelseskomiteens afgørelse om at annullere dens egen afgørelse om at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven. *Kommissionen* har imidlertid bestridt, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, for så vidt det er rettet mod *Kommissionens* stiltiende afvisning af klagen. Det fremgår af Domstolens praksis, at en afvisning, der er en rent bekræftende retsakt, ikke kan være genstand for et søgsmål.

Sagsøgeren har erkendt, at den stiltiende afvisning af hendes klage faktisk kun er en bekræftelse af den omtvistede afgørelse fra udvælgelseskomiteen, men har til gengæld konkluderet, at der i et sådant tilfælde må nedlægges påstand om, at såvel udvælgelseskomiteens afgørelse som *Kommissionens* bekræftende retsakt annulleres. Sidstnævnte påstand må antages til realitetsbehandling på linje med tillægspåstanden til sagsøgerens principale påstand.

2. *Realiteten*

a) Tilsidesættelse af principperne om beskyttelse af den berettigede forventning, af velerhvervede rettigheder og af forvaltningsretlige principper

Sagsøgeren har anført, at principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og af velerhvervede rettigheder er til hinder for, at udvælgelseskomiteens oprindelige afgørelse om at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven kan annulleres med tilbagevirkende kraft. *Sagsøgeren* er på det punkt af den opfattelse, at afgørelsen om at give hende adgang var lovlig, men at tilbagekaldelsen af den — selv om førstnævnte afgørelse måtte være retsstridig — er i strid med almindelige retsgrundsætninger.

Sagsøgeren har nærmere anført, at udvælgelseskomiteens afgørelse om at give hende adgang blev truffet i henhold til de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte betingelser. *Sagsøgeren* har således påberåbt sig Domstolens dom af 22. marts 1961 (SNUPAT, de forenede sager 42 og 49/59, Sml. 1954-1964, s. 247), hvorefter »en lovmæssig beslutning, som giver den pågældende individuelle rettigheder eller lignede fordele, [ikke] kan . . . tilbagekaldes med tilbagevirkende gyldighed, idet dette ville være i strid med almindelige retsgrundsætninger«. En sådan tilbagekaldelse ville ligeledes være retsstridig, hvis — hvilket efter sagsøgerens opfattelse ikke er tilfældet — udvælgelseskomiteens oprindelige afgørelse havde været mangelfuld. *Sagsøgeren* har i den forbindelse bemærket, at Domstolen i sin praksis (dommen af 12. 7. 1957, Algera, de forenede sager 7/56 og 3-7/57, Sml. 1954-1964, s. 45) anerkendte princippet om, at retsstridige retsakter kan tilbagekaldes, men at en tilbagekaldelse, der ikke sker inden for en rimelig frist, kan være udtryk for myndighedsmisbrug.

Dette er tilfældet i den foreliggende sag, idet sagsøgeren efter sin bedste overbevisning, fuldstændigt og klart har udfyldt sin ansøgning om deltagelse i udvælgelsesprøven, således at udvælgelseskomiteen allerede ved gennemlæsningen af den pågældende retsakt kunne danne sig et indtryk af hendes universitetsuddannelse og umiddelbart træffe afgørelse med hensyn til, om hun skulle gives adgang til udvælgelsesprøven. Under alle omstændigheder kunne afgørelsen om at give hende adgang ikke længere tilbagekaldes, efter at hun havde forberedt sig til og deltaget i alle prøverne ved udvælgelsesprøven, både de mundtlige og de skriftlige, som hun i øvrigt bestod. Desuden kunne udvælgelseskomiteen ikke »annullere« sin egen afgørelse, idet det ud fra forvaltningsretlige principper må kræves, at retsakten annulleres af en anden myndighed end den, der har udstedt den.

Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at sagsøgeren har fået adgang til udvælgelsesprøven som følge af en fejl og i strid med betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Herefter har udvælgelseskomiteens oprindelige afgørelse været ulovlig, og den kan følgelig ikke skabe nogen form for velerhvervet rettighed eller berettiget forventning, der kan være til hinder for, at afgørelsen tilbagekaldes. Kommissionen har subsidiært tilføjet, at selv om det antoges, at den oprindelige afgørelse om at give hende adgang har skabt individuelle rettigheder for hende, kunne afgørelsen lovligt tilbagekaldes, idet det er sket inden for en rimelig frist i den i Domstolens praksis fastsatte betydning.

Med hensyn til sagsøgerens argument om, at den, der har udstedt en mangelfuld retsakt, ikke selv kan tilbagekalde retsakten, har Kommissionen gjort gæl-

dende, at princippet om udvælgelseskomiteens uafhængighed tværtimod tilsiger, at kun komiteen selv kan ændre sin afgørelse. Den omstændighed, at der i skrivelsen fra administrationsafdelingen af 7. september 1981 anvendes vendingen »annullation« og ikke »tilbagekaldelse« er uden betydning, idet Domstolen efter sin faste praksis ikke føler sig bundet af, hvorledes retsakten er betegnet, eller af dens ydre form.

b) Fejlagtig vurdering af sagsøgerens universitetsstudier

Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at hun ikke har været indskrevet ved fakultetet siden 1975, og at hun således heller ikke var i gang med det sidste år af et længere studium på universitetsniveau på det tidspunkt, da hun indgav sin ansøgning om deltagelse i udvælgelsesprøven. Selv om hun har deltaget i flere eksamensterminer i perioden 1975-1981, og universitets myndigheder fortsat anerkender, at hun har ret til at fortsætte sine studier med henblik på at få sit eksamensbevis, vil det imidlertid i praksis være umuligt for hende at gå op til de pågældende eksamener, efter at hun var begyndt at arbejde ved Kommissionen i februar 1981. Dertil nævner meddelelsen om udvælgelsesprøven intet om, at der ikke kan gives adgang til de studerende, som har besluttet ikke at gå op til eksamenerne, eller som ikke kan bestå dem.

Kommissionen har heroverfor bemærket, at sagsøgerens fortolkning er i strid med meddelelsen om udvælgelsesprøvens ånd og bogstav. Den omstændighed, at sagsøgeren fortsat har ret til at afslutte sine studier uden at skulle forny sit »årskort«, og at hun faktisk er gået op til flere eksamener, viser i tilstrækkelig grad, at hun fortsat er på det sidste år af sine

studier. I modsætning til hvad sagsøgeren har hævdet, er det ikke afgørende, hvor store hendes chancer er for at få et eksamensbevis. Desuden har sagsøgeren på ny indstillet sig til eksamenerne efter afholdelsen af den omtvistede udvælgelsesprøves mundtlige prøver.

I denne sammenhæng har Kommissionen redegjort for sin ansættelsespolitik, der går ud på, at der i kategori B skal ansættes tjenestemænd, der ikke har og heller ikke inden for kort tid kan antages at få et eksamensbevis på universitetsniveau. Nævnte politik har dels til formål at forhindre, at mulighederne for de ansøgere, der kun har en afsluttet gymnasieuddannelse, ikke begrænses, og dels at undgå problemer med hensyn til karrieremulighederne for »overkvalificerede« tjenestemænd.

- c) Fejlagtig vurdering af de objektive betingelser for at få adgang til udvælgelsesprøven

Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at hun tidligere har været opført på egnethedslisten for en anden udvælgelsesprøve, for hvilken der i meddelelsen var opstillet de samme adgangsbetingelser med hensyn til ansørgernes universitetsuddannelse som på den omtvistede udvælgelsesprøve. I dommen af 15. april 1979 (Kobor, sag 112/78, Sml., s. 1573) fastslog Domstolen, at »det ikke [er] tilladt at fortolke de objektive, ens formulerede adgangsbetingelser til prøverne forskelligt fra den ene udvælgelsesprøve til den anden, ... medmindre afgørelsens begrundelse klart begrunder denne forskellige bedømmelse«. I den foreliggende sag fremgår det ikke af begrundelsen i den omtvistede afgørelse fra udvælgelseskomiteen, hvorfor sagsøgeren blev bedømt ander-

ledes end i forbindelse med den forudgåede udvælgelsesprøve.

En vid fortolkning af de objektive adgangsbetingelser er netop påkrævet, fordi Kommissionens ansættelsespolitik er inkonsekvent. I en senere meddelelse om udvælgelsesprøve, som Kommissionen afholdt med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter, blev der nemlig givet adgang til ansøgere, som havde et eksamensbevis på universitetsniveau, eller som var på det sidste år af et længere universitetsstudium.

Kommissionen har for det første bestridt, at sagsøgerens argument om, at hun havde fået adgang til en tidligere udvælgelsesprøve, er et anbringende, medmindre det støttes på, at der er tale om en tilsidesættelse af en vedtægtsbestemmelse eller en almindelig retsgrundsætning. Kommissionen har i den sammenhæng bemærket, at udvælgelseskomiteerne ganske uafhængigt træffer deres afgørelser, og at de ikke kan være bundet hverken af et påbud fra ansættelsesmyndigheden eller af en anden udvælgelseskomités standpunkt.

Desuden bør sagsøgerens argument om, at den omtvistede beslutning ikke indeholdt en tilstrækkelig begrundelse, ikke inddrages i sagen, jævnfør procesreglementets artikel 42, stk. 2, idet det først er gjort gældende i replikken. Argumentet er under alle omstændigheder ikke begrundet, idet begrundelsen for ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven klart fremgår af skrivelsen fra administrationen af 7. september 1981; nævnte skrivelse indeholder ligeledes en begrundelse for, at den anlagte vurdering er forskellig fra den vurdering, der i sin tid blev anlagt af den tidligere udvælgelseskomité.

3. Sagsøgerens påstande

Kommissionen har i den forbindelse bemærket, at den må frifindes for sagsøgerens påstand om, at det statueres, at sagsøgeren, i og med at hun har bestået såvel udvælgelsesprøvens skriftlige som mundtlige prøver, skal opføres på den af udvælgelseskomiteen udarbejdede egnethedsliste, selv om sagsøgeren skulle få medhold i sin hovedpåstand. I medfør af traktatens artikel 176 tilkommer det ikke Domstolen at give fællesskabsmyndighederne påbud, men den pågældende institution at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger. Såfremt den omtvistede afgørelse annulleres, bør udvælgelseskomiteen i den foreliggende sag behandle spørgsmålet på ny, give sagsøgeren karakterer, og på grundlag af de således opnåede resultater

tage stilling til, om hun skal opføres på egnethedslisten.

Sagsøgeren har bemærket, at hun blot har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår visse faktiske omstændigheder. Det tilkommer herefter Kommissionen at træffe de til dommens gennemførelse nødvendige foranstaltninger.

IV — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 14. juli 1983 er der afgivet mundtlige indlæg af sagsøgeren ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved advokat Daniel Jacob, Bruxelles.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i samme retsmøde.

Præmisser

- 1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 26. maj 1982, har Angélique Verli-Wallace, der siden februar 1981 har arbejdet som assistent i lønklasse B 4 ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand, principalt om, at den af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/B/328 truffene afgørelse om at annullere sin egen afgørelse om at give sagsøgeren adgang til den nævnte udvælgelsesprøve annulleres, og om fornødent om, at sagsøgeren skal opføres på den på grundlag af udvælgelsesprøven udarbejdede liste over egnede ansøgere.
- 2 I meddelelsen om udvælgelsesprøven, som Kommissionen afholdt med henblik på at oprette en ansættelsesreserve af assistenter (B 3/B 2) med græsk statsborgerskab, hed det blandt andet, at såvel ansøgere, der havde et eksamensbevis som afslutning på et længere (3 år eller mere) universitetsstudium, som ansøgere på sidste år af et sådant studium, ikke kunne få adgang.

- 3 Udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøven havde oprindeligt givet sagsøgeren adgang, og hun deltog faktisk i alle udvælgelsesprøvens prøver. Udvælgelseskomiteen tilbagekaldte imidlertid sin afgørelse om at give sagsøgeren adgang, idet hun under de mundtlige prøver den 13. juli 1981 havde oplyst, at det i det mindste teoretisk ville være muligt for hende at få et universitetsksamensbevis i slutningen af året; herefter fandt udvælgelseskomiteen, at hun var på sidste år af et længere universitetsstudium i den i meddelelsen om udvælgelsesprøven forudsatte betydning.
- 4 Den 27. oktober 1981 indgav sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage over, at udvælgelseskomiteen havde annulleret sin afgørelse om at give hende adgang til udvælgelsesprøven. Da hun ikke modtog svar inden for de fastsatte frister, anlagde hun nærværende sag.
- 5 Det fremgår af sagen, at sagsøgeren siden 1968 har gennemført de tre første års jurastudier ved universitetet i Athen, og at hun var indskrevet på det fjerde og dermed sidste år i 1974/1975. Siden da har hun været oppe til flere eksamener uden at være indskrevet ved fakultetet. For at få det afsluttende eksamensbevis skal hun dog endnu bestå eksamenerne i tre hovedfag.
- 6 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at hun ikke var på sidste år af et universitetsstudium i den i meddelelsen om udvælgelsesprøven forudsatte betydning, idet det i praksis ville være umuligt for hende at gå op til de afsluttende eksamener, efter at hun havde tiltrådt tjenesten ved Kommissionen i februar 1981. Udvælgelseskomiteens oprindelige afgørelse om at give hende adgang har følgelig været lovlig og kunne derfor ikke tilbagekaldes.
- 7 Heroverfor har Kommissionen anført, at sagsøgeren i strid med betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven har fået adgang på grund af en fejl. En retsstridig afgørelse kan hverken skabe en velrhvervet rettighed eller en berettiget forventning, der er til hinder for, at afgørelsen tilbagekaldes.
- 8 Som Domstolen fastslog i dommen af 22. marts 1961 (SNUPAT, de forenede sager 42 og 49/59, Sml. 1954-1964, s. 247), er det i strid med alminde-

lige retsgrundsætninger at tilbagekalde en lovmæssig beslutning, som giver individuelle rettigheder eller lignende fordele, med tilbagevirkende gyldighed.

- 9 I den foreliggende sag har den oprindelige afgørelse om, at sagsøgeren skulle gives adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve, givet hende den individuelle rettighed at deltage i udvælgelsesprøvens prøver, at blive bedømt på grundlag af de opnåede resultater og — såfremt hun bestod — blive opført på egnethedslisten.
- 10 På grundlag af sagens særlige omstændigheder finder Domstolen, at afgørelsen om at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven ikke har været retsstridig. Udvælgelseskomiteen antog med rette, at sagsøgeren ikke var på det sidste år af et længere universitetsstudium i den i meddelelsen om udvælgelsesprøven forudsatte betydning. Selv om universitetets myndigheder fortsat anerkender, at sagsøgeren har krav på at gå op til de afsluttende eksamener, uden at hun skal forny sit »årskort«, står det dog fast, at der kun var tale om en rent teoretisk mulighed i betragtning af sagsøgerens forhold, idet hun — således som det blev oplyst for udvælgelseskomiteen — kort forinden havde tiltrådt tjenesten ved Kommissionen i en stilling, som ikke gav hende nogen reel mulighed for at afslutte studierne og opnå en universitetseksamen i løbet af kort tid.
- 11 Heraf følger, at den oprindelige afgørelse om at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven ikke kunne tilbagekaldes; den anfægtede afgørelse vil herefter være at annullere.
- 12 Da Kommissionen har pligt til at gennemføre de til opfyldelse af nærværende dom nødvendige foranstaltninger, er der følgelig ikke anledning til at træffe afgørelse med hensyn til sagsøgerens påstand om, at hun skal opføres på egnethedslisten.

Sagens omkostninger

- 13 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Kommissionen har i det væsentlige tabt sagen og bør derfor afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. Den af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/B/328 truffene afgørelse om at tilbagekalde sin afgørelse om at give sagsøgeren adgang til prøverne ved nævnte udvælgelsesprøve annulleres.
2. Sagsøgte frifindes i øvrigt.
3. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Everling

Galmot

Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. september 1983.

P. Heim

Justitssekretær

U. Everling

Formand for tredje afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
SIR GORDON SLYNN
FREMSAT DEN 14. JULI 1983 ¹

Høje Domstol.

Den 4. februar 1981 offentliggjordes meddelelse om udvælgelsesprøve for assi-

stenter i lønklasserne B 2 og B 3. I betingelserne for udvælgelsesprøven hed det, at visse ansøgere ikke ville få adgang, nemlig de ansøgere, der havde et eksa-

1 — Oversat fra engelsk.